

Lituanicos tunto
meistrų darbai
Kaziuko mugei

KOVAS

1974

MARCH

SKAUTU AIDAS

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription \$5.00 yearly, \$3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

• Office of Publication:

Skautu Aidas
6041 So. Fairfield Ave.,
Chicago, Ill. 60629

• Editor in Chief-Ale Namikienė
6041 So. Fairfield Ave.,
Chicago, Ill. 60629

• Managing Editor-A. Orentas
6840 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTU S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - \$5.00, pusei metų - \$3.00, paskir. nr. - 50c.
Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidėjo prenumerata - \$25.00

Vyr. redaktorė v.s. A. Namikienė, 6041 So. Fairfield Ave.,
Chicago, Ill. 60629

Red. Pavaduotoja s. S. Jelionienė
Techninis redaktorius - dailininkas v.s. Vl. Vijeikis
Redakcijos nariai: v.s. B. Klierė, ps. R. Fabijonienė, v.s. O. Saulaitienė,
v.s. A. Saulaitis, SJ, Brazilija, v.s. B. Žalys, Australija.

Administratorius: ps. A. Orentas, 6840 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDO RĖMĖJAI

SKAUTŲ AIDO GARBĖS
PRENUMERATOS - \$10.00

P. Nėdas, Chicago, Ill.
N. Bačkaitytė, Great Falls, Va.
R. Namikas, Toronto, Canada
A. Glodas, Worcester, Mass.
P. Molis, Shrewsbury, Mass.
V. Namikas, Chicago, Ill.

PRENUMERATOS UŽJŪRIO
SKAUTAMS-ĖMS:

J. Butkus, London, Canada
Vokietijos skautams.
S. Radzevičiūtė, Cleveland, N.
Zavickaite, Argentina.
S. Radzevičiūtė, Cleveland - E.
Gavorskiui, Venecuela.
J. Vaičjurgis, Dorchester, Mass.-
A. Saulaičiui, Brazilija.
Č. Kiliulis, Dorchester, Mass. - J.
Alkiui, Anglija.
A. Glodas, Worcester, Mass. - A.
Gerdžiūnui, Anglija.
A. Krisčiūnas, Westwood, Mass.
V. Ignaičiui, Anglija.
L. Heiningas, Detroit, Mich. - J.
Maslauskui, Anglija.
P. Molis, Shrewsbury, Mass. - G.
Zinkienei, Anglija.
Detroito "Baltijos" t-tas - J.
Levinskui, Anglija.
Worcester "Neringos" t-tas - J.
Traškienei, Anglija.

Worcester "Nevėžio" t-tas - F.
Ramonui, Anglija.

Worcester "Nevėžio" t-tas - S.
Kasparui, Anglija.

Worcester "Neringos" t-tas - G.
O'Brien.

Detroito "Baltijos" t-tas - Rev.
A. Putce, Anglija.

Detroito "Baltijos" t-tas - A.
Silnickui, Anglija.

V. Dilba, Boston, Mass. - P.
Veršeliui, Vokietija.

P. Molis, Shrewsbury, Mass. - A.
Navackui, Anglija.

AUKOS SKAUTŲ AIDUI:

G. Adomaitytė,	
Jamestown, N.D.	\$2.00
A. Brazinskas,	
So. Orange, N.J.	\$5.00
R. Namikas,	
Toronto, Canada	\$5.00
K. ir G. Prišmantai,	
Los Angeles	\$1.00

Visiems nuoširdus ačiū!

Dėmesio!

Nuo 1974 m. balandžio 1 d.
Skautu. Aido administratoriaus
naujas adresas:

A. Orentas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

SKAITYTOJAI RAŠO...

... Skautų Aidas labai pagyvėjo,
patobulėjo ir jaunimui ėmė dau-
giau patikti, kas yra svarbiausia.
Nuoširdžiai linkiu Jums sveikatos
ir ištvermės.

Šiandien kreipiuosi į Jus su di-
deliu prašymu. Praeitų metų lap-
kričio mėn. Nr-je tilpo mano
straipsnis apie Dr. Jurgį Alekną.
Paskutinis ir svarbiausias to
straipsnio sakiny buvo atspaus-
dintas klaidingai. Labai prašau tą
klaidą atitaisyti artimiausiu laiku.
Mano buvo parašyta: 55-sis lietu-
viškos skautybės jubiliejus yra
gera proga prisiminti Dr. Jurgį
Alekną, kuriam tikrai priklauso
Lietuvos Skautų Sąjungos steigėjo
vardas.

Vis budžiu!

A. Šenbergienė

P.S. Paskutinis Skautų Aido
Kaziuko mugių leidinėlis - žavus ir
iki pat jauniausių sutiktas entu-
ziastingai.

SKAUTŲ AIDE

Man patinka... Meniški viršeliai!
Nepatinka... Kai kurios netei-
singos informacijos.

P. Kalvaitienė, Boston

Nukelta į 9 pusl.

LIETUVIŠKOSIOS IŠEIVIJOS IŠLIKIMAS JAUNIMO TARPE

LIETUVIŠKOSIOS IŠEIVIJOS IŠLIKIMAS JAUNIMO TARPE

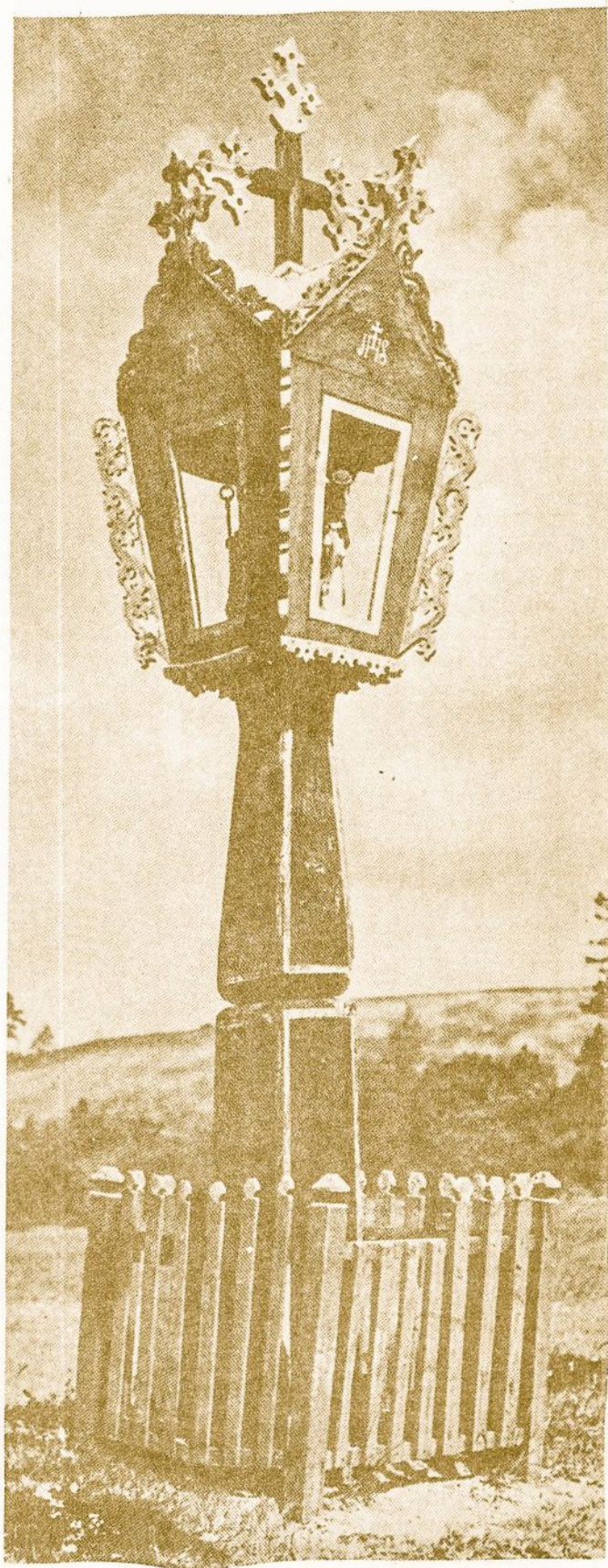
Laisvajame pasaulyje lietuviai yra žymiai pasireiškę. Jie yra visuomeniškai subrendę ir daug ko pasiekę; ateitis atrodo žydri. Teisybė. Visuomenininkams atsiranda įvairiausių progų dirbti ir bendrauti. Kasdien sutinkame jaunimo, užsidegusio tautiškais idealais ir smarkiai dirbančio tautiškoje veikloje. Pasisekimo ratas yra, be abejo, užmegztas, tačiau paklauskime savęs, ar tik ne pertampriai? Pasižiūrėkime į savo jaunimą. Jis nuo pat mažens buvo ugdomas tautiškume. Kiekvienam buvo įdiegta dvasia, skatinanti jaunuolį išlikti ištikimu lietuvybei. Lietuvybei dvasia tebegyvena jaunuose muzikuose, meninukuose, artistuose, žurnalistuose; tikrai išpūdinga. Jaunuoliai moko lituanistinėse mokyklose, veikia akademinėse organizacijose, skautuose, ateitinukuose, šoka tautinius šokius, rengia suvažiavimus. Žavinga!

Sustokime truputėlį ir antrą kartą peržiūrėkime jų gretas. Matosi vis tie patys veidai. Tie patys šoka, dainuoja, vadovauja. Be abejo, jie yra labai gabūs. Kas nutiko su tais, kurie amžinai lieka spaudos nuotraukų fone? Kas bus iš tų, kurie nestipriai moka lietuvių kalbą, kurie neturi iniciatyvos, kurie pasiliko pasisekimo tako pakeleje? Mūsų jėga remiasi gausumu. Savo tautiškame užsidegime nepastebėjome, jog trūksta naujų veidų.

Visuomenininkų ratas, iš tikro, yra labai tamprus. Nebetkas į jį patenka. Vieni tunka nuo garbės, o tie, kuriems dėmesio labiausiai stinga - alkdami pamažu smunka iš lietuvybės. Kasdien matome vis daugiau mišrių vedybų. Ar per savo užsidegimą nenuklydome per toli nuo originalaus idealo?

Laikui bėgant praretės mūsų veikliosios gretos. Papildančiųjų atsiras, bet ar jie bus pajėgūs, ar jų bus gana? Ypač mes, jaunimas, turime tapti lietuvybės skelbėjais. Įtraukime nutolusius draugus atgal aktyvion veiklon. Supažindinkime kitus su pasitenkinimu, kurio randame visuomeniškuose darbuose. Įvertinkime silpnesniųjų pastangas. Lietuvybės likimas yra mūsų rankose. Statykime tautiškąją ateitį bendru pasiryžimu ir darbais!

g. valt. Jonė Kliknaitė,
Nerijos Tuntas

Koplytėlė prie Platelių
Telšių apskr.

KITŲ DAIKTAI MŪSU. KUPRINĖJE

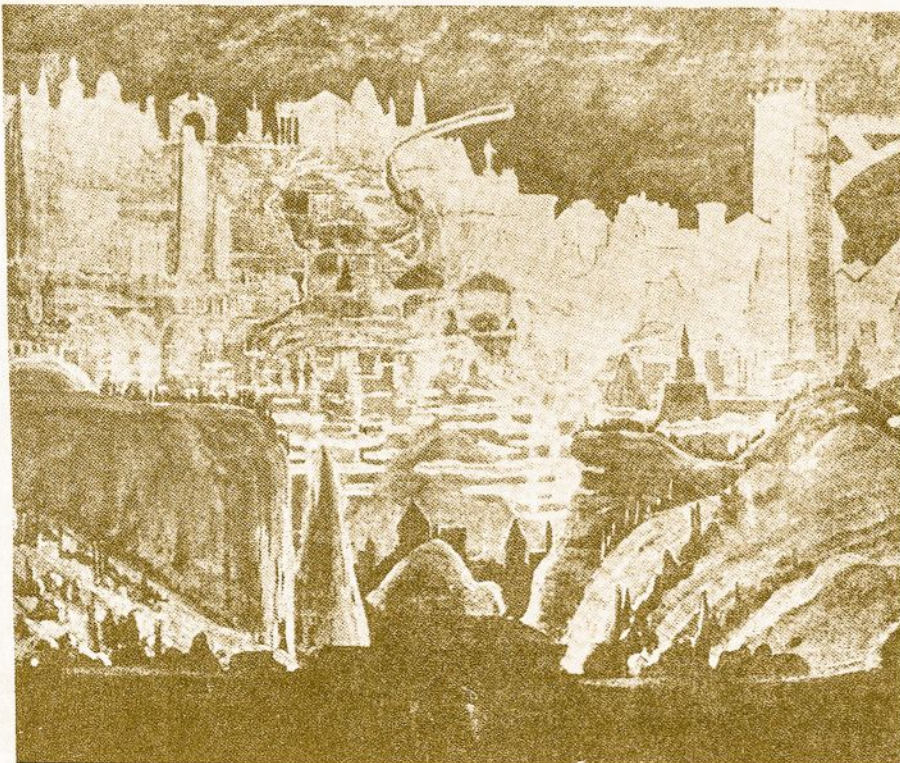
Prieš daugelį metų viena pradžios mokyklos mokytoja mus mokė: vienuoliktasis Dievo įsakymas yra - rūpinkis savo reikalais ir nesikišk į kitų reikalus. Mokytoja pasakė - reikia klausyti. Tik bėda iškyloje, kai yra mažiau kuprinių, negu skautų, ir tenka dėti kito skauto daiktus ant savo kupros. Arba žygyje, kai pritrūksta valgio ir reikia pusę sumuštinio atiduoti kitam.

Kartą vienas skautas, jau studento amžiaus, važiavo tarp miestinių autobusų. Buvo vakaras, ne daug žmonių. Pasižiūri pro langą, pažiūri į kitus keleivius. Ir mato, kad viena moteris gailiai verkia.

Žinoma, ne jo reikalas, ne jo našta, ne jo kuprinė. Kaip kartais sako žmonės - "Ne mano kiaulės, ne mano pupos, kurias kiaulės mindo".

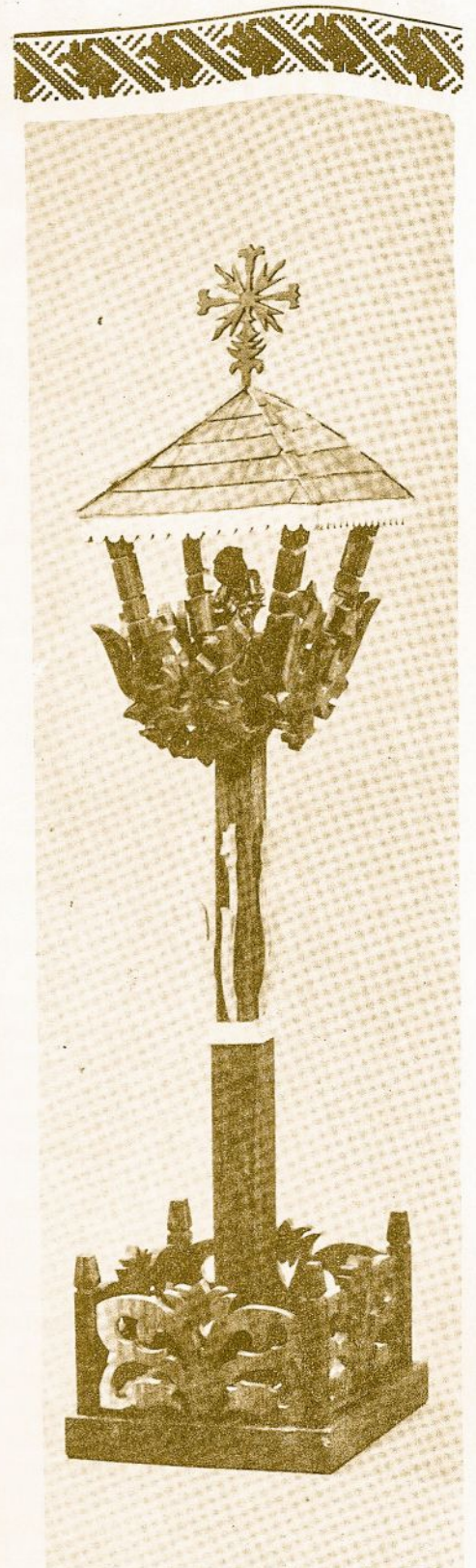
Nuejo vyrukas, atsisėdo šalia. Nežinau, apie ką kalbėjo ir ką sakė. Tik žinau, kad parėjo jis namo kiek daugiau susirūpinęs, ant savo pečių užsidėjęs ir tą mažą našta, kurią liūdna keleivė bent truputį išpasakojo ir jos dalelę paliko jam - jo gyvenimo kuprinėje. Galima sakyti, kad šis skautas padėjo savo artimui nešti jo kryžių.

Ar yra ir Tau pasitaikę, kad brolis skautas ar sesė skautė paėmė Tavo rūpestėlį ir mielai įsidėjo savo kuprinę?

Vytis

M. K. Čiurlionio paveikslas

Lituanicos tunto meistrų
darbo koplytėlė

POETĖ, V.S. JUOZĖ AUGUSTAITYTĖ - VAIČIŪNIENĖ

Lietuvių Skaučių Seserijos Vyriausia Skautininkė 1946-1950 m.

Grijtu kažką labai brangaus pasiimti,
Pakraustyti indaują ir atvožt skrynias...
Sugaut, kaip žydrą paukštę, mintį,
Paglostyti akis jos auksines...

Kai šalto lino paliečiu rietimą,
Gyvenimas vyniojas iš pradžių -
Ir rankų šilumos dvelkimą -
Atsiminimų šnibždesį girdžiu...

Iš "Grijtu"

SVEIKINIMAS

Skautėms

Jūs nebijokite, kad šniokščia
Tėvynėj baisiai plėšoma giria!
Kad laikrodis sustojo bokšte,
O saulė graudžiai teka vakare!

Už tai jįsai sustojo ėjęs,
Kad nebereik skaityti valandų,
Kad smėliu neužpiltu vėjas
Ibrėžtu akmenų didžių vardu.

Ir saulė vakare už tai pakyla,
Kad partizanams neštų atgajos,
Kad širdis dėtume į didžią bylą,
Atskleidamos po kryžium Lietuvos.

Jūs nebijokit, kad per laiko jūras
Vos brenda šviesūs žiburiai,
Kad perlu ieškantis narūnas
Užmigo vandenu glėby tyliai!

Į aukurą šventos ugnies viena žengiu...
Surinkusi gėles lankoj iš pradalgiau,
Uždegsiu, dūmai kils mano širdies auka,
Tarp jūros ir namu kad būtų visad taika.

Iš "Eglė"

LIŪDIME

Aukščiausiam Vadovui amžinybėn pašaukus mūsų
vyresnę sesę, buvusią LS Seserijos Vyriausią Skautininkę,
v.s. Juozę Vaičiūnienę, ją paskutinėn kelionėn išly-
dėdamos liūdime. Atsisveikindamos ryžtamės jos lūkes-
čių, neapvilti - dirbti ir budėti, kad mūsų jaunesnės sesės
tvirtai žengtų lietuviškos skautybės keliu.

Skaučių Seserija

SAVIEJI ŽYMŪNAI

SOFIJA ČIURLIONIENĖ - KYMANTAITĖ

Pačiame Lietuvos nepriklausomo gyvenimo ir Lietuvos Skautų Sąjungos žydėjimo laikotarpyje, 1930-1935 m.m. - Lietuvos Skaučių Sėsėrijos Vyriausia Skautininke buvo Sofija Čiurlionienė-Kymantaitė.

Ji - rašytoja ir visuomenininkė, išsilavinusi ir iškalbi moteris, veikli organizatorė, Aukštojo Mokslo Moterų sąjungos garbės narė.

Jei ji būtų gyvenus, kitais metais būtų šventusi savo 90 metų amžiaus sukaktį. Gi nuo jos vyro - dailininko ir kompozitoriaus - M. K. Čiurlionio gimimo kitais metais sukanka 100 metų. Ir Sof. Čiurlionienė, ir M. K. Čiurlionis lietuvių dailėje, muzikoje ir literatūroje paliko ryškias pėdas, nors likimo jiems, ypač M. K. Čiurlioniui, nebuvo lemta ilgiau savo darbo ir talentų tėvynei Lietuvai skirti.

Sofija Čiurlionienė gimė 1885 m. kovo 13 d. Joniškyje, Šiaulių apskr. Jos tėvas buvo Žemaičių bajoras, pavarde Kymantas. Motina, nors ir paprasta, mažo išsilavinimo moteris, tačiau mokėjusi labai gražiai pasakoti pasakas, dainuoti šimtus gražiausių liaudies dainų, minti gausybę mįslių. Iš jos Sofija bene ir išmoko paveldėjusi didžiąją iškalbingumo dovaną ir, kaip moteris, daug kartų labai sėkmingai reprezentavusi Lietuvą, būdama Lietuvos delegate prie Tautų Sąjungos. Imponuodama savo asmenybe bei išsilavinimu, ji taip pat puikiai

atstovavo lietuviams skautėms tarptautiniame skautų sąskrydyje Palangoje 1933 m., kur iš Anglijos laivu atplaukė lordas R. Baden Powell, lady Baden Powell ir 650 Anglijos skautų.

Nuo pat savo vaikystės dienų Sofija Čiurlionienė visa širdimi

pamilo gražiąsias lietuvių liaudies dainas, kurias dainuodavo jos motina, gera dainininkė. Gi tėvo sekamos pasakos apie laumes, miškinius, piktąsias raganas - burtininkes ir vaiduoklius jau vėliau, jai studijuojant literatūrą, jos pačios žodžiais tarant, "virto vartais į senovę". Visa tai, ką ji vaikystėje girdėdama įsidėjo širdin, vėliau, lyg kokias gražiausių raštų nyti, naudojo savo kūryboje, kurios trys tomai buvo išleisti Lietuvoje.

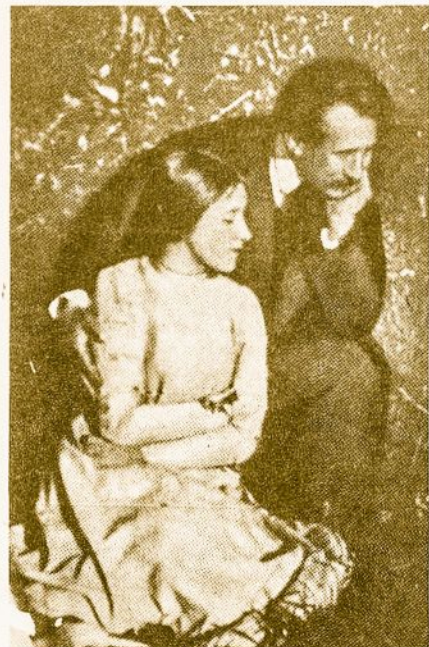
Baigusi Rygoje, Latvijoje, vidurinę mokyklą, Sof. Čiurlionienė studijavo Lenkijoje, Krokuvos universitete. Vėliau dėstė lietuvių kalbą "Saulės" mokytojų kursuose, Voronežo lietuvių gimnazijoje ir buvo lietuvių kalbos lektore Vytauto Didžiojo universitete Kaune.

Ypač daug paskaitų ji yra skaičiusi saviuoklos ir mandagumo klausimais. Būdama ne tik mokytoja, bet ir gera auklėtoja, galvojo, kad mandagumas žmogaus gyvenime vaidina labai svarbų vaidmenį, kad tai yra gera disciplinarinė auklėjimo priemonė. Buvo labai pastabi, iškalbi su humoru, tuo imponuodama savo mokiniams ir paskaitų klausytojams.

Jos pastabumas gyvenime nesiribojo tik keliomis sritimis. Būdama labai gyva ir didelė estetė, vis kartodavo: "Graži siela turi būti gražioje formoje". Su ja buvo galima kalbėtis visokiomis temomis; jai net buvo įdomios ir mados, nors pati rengdavosi individualiai ir kukliai. Nesvetimas jai buvo ir rankdarbių menas: daugelį skaučių ji išmokė gražių ir sudėtingų mūsų liaudies raštų.

Mokėdama keletą svetimų kalbų, lietuvių kalbą užvis labiau brangino ir labai gražiai lietuviškai kalbėjo. Savo mokiniams vis primindavo, kad, gražiai kalbant, lietuvių kalba pasidaro gražiausia pasaulyje.

Didesnieji jos vertimų darbai: Moljero komedijos ir iš dalies Homero "Iliada". Nemažai yra parašiusi ir literatūros kritikos straipsnių.

S. Čiurlionienė su savo vyru 1909 m.

Labiausiai mėgstami ir statomi jos sceniniai veikalai: patriotinė drama "Aušros sūnūs" ir pasaka jaunimui "Dvylika brolių juodvarniais laksčiusių". Sekdama liaudies pasakojimą, parašė poemą "Vai-vą", keletą komedijų, ilgesnę realistinę apysaką "Šventmarę". Yra rašiusi ir eiliuotinė forma. Tai vis daugiausiai literatūrinė forma, įvilktos jaunystėje girdėtos pasakos. Labai įdomūs ir originalūs jos žemaitiški pasakojimai, parašyti autentiška ir nė kiek neapdailinta žemaičių tarme.

Ištekėjusi už M. K. Čiurlionio, ji trumpai tesidžiaugė šeimynine laime: jam anksti mirus, pati viena augino dukrelę Danutę ir dirbo, nepasitraukdama iš visuomeninio gyvenimo. Nors auklėjimo darbe ji buvo griežta ir kartais nekantri, tačiau jos energija, darbštumas ir geras skonis darė ją įdomia, gerbtina asmenybe.

M. K. Čiurlionio ir jo žmonos rašytojos Sof. Čiurlionienės gyvenimus lygindami, galime rasti lyg kokią bendrą jiems abiemis koeficientą, kurį sudarė abiejų panašūs nusiteikimai: žavėjimasis Lietuvos gamtos grožiu, jos žmonių turtinga liaudies kūryba. Abu jie tuos savo vidinius išgyvenimus ir nuotaikas išreiškė muzikoje, dailėje ir literatūroje.

Mirė Sofija Čiurlionienė 1958 m. gruodžio 1 d. Palaidota Kaune.

sj

MES GALVOJAM IR SPĖLIOJAM

Šiuose raidynuose yra -

Lietuvos upės

Mėnesių vardai

S Š V E N T O J I S T Š J B M V
A N A Č Š Š N E R I S Č Ū R I A
G E R R Č E E D U B Y S A S M J
N M D R Ū K Š E L Ė R V T Ū I I
U U U A O J E U D N B I E V J N
R N V V Š Č Š C P N G L V R V I
B A A Ė Ū J U B E Ė F N Ū Š K M
A S Ū R N E V Ė Ž I S I Ž Č V N
B A L T O J I A N Č I A J R T Ė
B A L S I T S I J O J Ž Č Š S E

S S I J Ė S G U R E L C
I G C B L S I R A S A V
T R E G I E B I S A P G
U U F L U T V S Z E K E
I O G I J L P R A O R C
P D G E G U Ž Ė V I I D
G I K P I G H A L C T A
U S P A L I S D C K I O
R E O I F S I S U A S L

Paruošė

Vaiva Šarkaitė Rosvita Šalkauskaitė
"Živilės" d-vė. "Neries" tuntas, Omaha

V E N T P I L I S Ė M V O K T Y
K I S A N I D R A G I L S I P N
A P L K A U N S L R B M L K L P
S A R N I U B V K E L Ž I E L A
Y A Y A I U I G E M Ė H J D R L
Ž Y B R S U R I N K Y L M A Y A
Ė N M V A U Š I A U L I A I K N
V A V A N S T M I N T Y D N K G
E R P Z U Y O S I A U L D I S A
N V D R A L N I A V U Š R A V M
A S Y N K L A I P Ė D A S I P L
P S N I U M S Y R U I R Z R U L

Suraskime šiuos miestų vardus:
Vilnius, Klaipėda,
Panevėžys,
Kaunas, Šiauliai,
Palanga, Ukmergė,
Kėdainiai,
Gardinas, Varšuva,
Ventpilis, Tilžė,
Narva, Birštonas,
Lyda.

Raidynų atsakymus

žiūr. 15 pusl.

Raidyną paruošė: Danutė Čer-
niūtė ir Rūta Radžiūnaitė, "Živilės"
d-vė, Omaha, Nebr.

P K Š L T O E G J X S B S
O F D S A D O U I W A A A
Z C M A M A L N P R L L T
N Š B G A N D R A S K K N
A H Ė E L Ž A Š A Ė N Y E
R C S I H Ū M T P K E G D
N I T N R Ō U G O D Ž L I
M J Z S K A U T Ė U B A Z
W F N Ė K M I Š K A S V E
L A D S A M Y K N A L Š R
C Ė S E S Ė N I P A L A P
G A I R E L Ė Š P A T Ū R

Tarp šių raidžių atraskime
Sniegas, Uodas,
Gandras, Mama,
Skautė, Prezidentas,
Rūta, Kėdė, Skautas
Palapinė, ženklas,
Lankymas, Gairėlė, Miškas,
Valgykla, Sesė.

Raidyną paruošė: A. Zalatoriūtė,
"Birutės" d-vė, Aušros Vartų t.

AUŠROS VARTŲ "TANKUMYNE"

"Tankumyne" aidi ragas,
Skraido ten paukštytės smagios,
Varlės gauda treniruoja
Ir apie vilkus svajoja.

"Tankumyno" tos paukštytės
Bėga broliu vis lankyti
Ir suvarę juos krūvon,
Duoda pagaliu kupron.

Sesė Ona pionerė,
Ko iš kailio neišnėrė,
Statė vartus ant kalvos,
Krito Dievas ant galvos.

Kernavėn į baliu, ėjo,
Visos kaukės užsidėjo,
Baliavojo lig nakties,
Mamos griebės už širdies.

Kryžių reikia pastatyti
Čia jau ne juokai, brolyti,
Jei dės kryžius ant galvos,
Bus tada daugiau bėdos.

Varlės prūde kurkt pradėjo,
Sesė Ada sudrebėjo,
Manė, kad jau bus blogai
Puola dvasiu mus šimtai.

Juostą audė susilenkus,
 Net sunykus ir sumenkus,
 Ir kai melstis eit reikėjo,
 Strėnas vos panešt galėjo.

Penketukas gerai laikos,
 Tik tai nėra prieš ką šaipos,
 Net nenori eit lankyti,
 Vieno vyčio pamatyti.

Jos nueina vakaronėn,
 Bet ir čia ta pat koronė,
 Sesė paukštė galvą kraipo,
 Reikės gelbėt savo vaikus.

Sesei Alei parašysim
 Ir labai gražiai prašysim,
 Mums saldiniu per akis,
 Vežk mums vyčiu po penkis.

sesė Paukštė sueiliavo
 sesė Ada iliustravo

SKAITYTOJAI RAŠO...

(atkelta iš 2 puslapio)

Nėra kryžiažodžių atsakymo.
 Pav., lietuvių rašytojų kryžiažodis
 buvo įdomus, bet man persunkus.
 Dirbome abi su mamyte ir nežino-
 me, kur buvo mūsų klaida.

I. Satkauskaitė, Oakville

Man patinka... Nuotraukos, kitų
 žmonių aprašymai, žaidimai.

Nepatinka... Pašto ženklų apra-
 šymai. Nemanau, kad daug kas
 juos skaito.

R. Kubiliūtė, Chicago

Man patinka... Formatas.

Nepatinka... Trūksta pasisaky-
 mų ideologiniais klausimais. Rei-
 kėtų daugiau SA dvasinio peno, o
 ne tiek daug "propagandos".

j.v.s. Petukauskas, Cleveland

Man patinka... Giedri nuotaika,
 jaunų skautų nuotraukos, skautiš-
 kumas surištas su lietuviškumu,
 patrauklūs viršeliai.

Nepatinka... Perilgi straipsni.
 ar feljetonai. Neturėtų būti ilgesni
 vieno puslapio.

L. Repis, Chicago

Dauguma nuotraukų yra tų pa-
 čių vadovų. Skautams būtų labai
 įdomu matyti jų pačių, jų draugų
 nuotraukas.

P. Norkevičius, Worcester

Man patinka... Viršelis, antroji
 pusė ir mįslės.

Nepatinka... Reikia daugiau
 mįslių, galvosuikių. Vaikams tai
 patinka! Taip pat žinių apie garsius
 žmones.

A. ir S. Zalatoriūtės, Chicago

Mano tėvelis, o ne aš jį skaitau.

L. Matonis, Chicago

Taip nedaug rašyta apie Jubilie-
 jinę stovyklą. Ir dauguma nuo-
 traukų, kurias galima išžiūrėti,
 vaizduoja vyresnius. Manau,
 kad esmėje skautų organizacija yra

skirta jaunimui, tad į jį reikėtų at-
 kreipti dėmesį.

Skautų tėvas iš Californijos

Norėtusi daugiau matyti New
 Yorko skautų veiklos, o ne vien
 Chicagos.

M. Sulaitytė, New York

Man patinka... Viršeliai.

Nepatinka... Labai reiktų dau-
 giau skautiškos veiklos žinių iš
 įvairių vietovių. Atkreipti dėmesį į
 korektūros klaidas.

B. Juodelis, Downers Grove

GAMTOS DRAUGYSTĖJE

SNIEGENA

Šaltą žiemos dieną, pažvelgęs į pulkelį raudongūžių paukštelių, sutūpusių apsnigtose medžių šakose, nusišypsosi. Tokie gražūs ir meilūs tie rausvi, papurę kamuoliukai! Lyg storos šeimininkės, raudonas priejuostėles prisijuosusios.

Tai sniegenos - ramūs, žmogum pasitikę paukšteliai, su pirmuoju sniegu atskrendą į Lietuvą tik žiemoti. Sniegenos galvelė juoda, nugarėlė - pilkų plunksnų, o raudona krūtinėlė liepsnote liepsnoja. Ypač gražiai šios gyvos žiemos gėlės atrodo ant balto sniego, perregimoje dangaus mėlynėje. Kiek

daug spalvingumo jos teikia baltam patale išsopusiai gamtai!

Neišlepę šie draugiški paukšteliai: patenkinti, radę nenubirusių medžių sėklų, šermukšnių uogų. Anksti pavasarį jos krapšto brinkstančius medžių, ypač drebulių, pumpurus. Taigi sniegenos minta tik augaliniu maistu. Žmogus, pabėręs į kilpas šermukšnių uogų, lengvai gali sniegeną prisivilioti. Net ir šūvį išgirdusios, medyje tupėjusios sniegenos dažnai vėl grįžta į tą patį medį.

Šie paukšteliai dėl savo gražumo ir jaukumo yra mėgstami ir globojami. Žmogus nė įsivaizduoti negali šio paukštelio be sniegu apklotos žemės. Gal dėl to jis sniegena ir pavadintas. Jų yra daug rūšių: juodgalvių, raudongalvių, pušinių ir kt.

VI-sis skautų įstatas sako: "Skautas - gamtos draugas". Daugiausiai laiko skautas praleidžia (arba turėtų stengtis praleisti) gamtoje. Čia jis susipažįsta su joje gyvenančiais žvėreliais, paukščiais, išmoksta atskirti gamtoje girdimus garsus ir, visa tai pamilęs, priartėja prie jos. Gamtoje pailsime, pabėgę nuo miesto užesio, susidomim joje randamomis įvairenybėmis, išgirstam jos sekamą pasaką.

Išiklausę į nakties tylą, mintimis nuklystame nuo kasdienybės, priartėjame prie Didžiojo Gamtos Kūrėjo. O kaip švelniai tave supa mėlyno aksomo skraistės gilia vasaros naktį, kai laužų žiežirboms užgesus, lieki vienas budėti sargyboje!... Tada su poetu kartu

Šianakt išgirsi žolės augimą,
Skambančias sėklas skylančias per
pusę.
Žemėj užaugęs, žemėj užgimęs,
Žemę pamilęs, amžinas būsi.

Šis skyrelis skiriamas tau, sese, broli, kad motiną gamtą pamilęs, su ja suartėtų, į jos paslaptinę balsą išiklausytum, kiekvieną gyvūnėlį su meile globotum ir taptum tikru gamtos vaiku.

Jų graudų švilpesį išgirsi sode, kur jos sutupia pasirašyti kadugio ar šermukšnio uogų, pasiaižyti sparnuotų uosių, beržų, putinų sėklų.

Sniegenas nesunku prisijaukinti. Jų švilpiniavimo labai malonu klausyti. Be to, norint jas galima išmokyti švilpauti koki paprastos melodijos motyvą.

Sniegena yra kikilių šeimos paukštis; turi trumpą, bet aukštą snapą. Lizdus susisuka medžiuose ar krūmuose. Juose padeda apie 5 kiaušinėlius, iš kurių po dviejų savaičių išsirita jaunikliai, o dar po dviejų savaičių jie jau palieka lizdą.

ŠVENTOSIOS PRISIMINIMAS

Apie ką begalvotum, vaikystės prisiminimuose visada iškyla, tar-tum virš visko suvingiuoja, gražioji Šventosios upė. Rodos, be jos jokios jaunos dienos nebūtų buvusios įmanomos. Ten žaista turkais ir arabais, ten rikiuotos "kariuomenės" kautynėms, ten meškeriota, žiopsota į kareivius, kurie maudy-davo arklius, stebėtos ilgos sielių virtinės, maudyta sielų tyrame iki smėlio dugno permatomame van-deny, ten žiemą čiuožta, rogutėmis nuo kalnų leistasi, ne kartą rizi-kuota keliauti per lūžtantį ledą, kai sumanydavome nuotykių pilną ekspediciją "į šiaurę". Kokia gi būtų buvusi Ukmergė be Šven-tosios!

- Ir kaip gi neišnaudoti tokių puikių sąlygų, - tikriausiai brolis Vladas pagalvojo. Jis, iš kažkur atsiradęs ir pirmą kartą nuo kalno pažvelgęs į Šventąją.

Kai pradėjo iš mūsų Vytauto Di-džiojo draugovės dingti draugai ir staiga tunto sueigose pasirodyti jūrų skautų uniformomis - supra-tau, kokią įtaką atsiradėlis brolis Vladas bus jiems padaręs ir galė-jau spėti ką jis jiems pažadėjo. Ir neapsirikau. Buvo pažadėta eilė kelionių baidarėmis, jau tikrų vy-riškų kelionių, o ne kokių žaidimų. Ne vieną kartą buvau nusileidęs prie upės išleisti išvykstančių draugų jūreivių į "nežinomas ša-lis". O tos nežinomos šalys buvo Vepriai, Jonava ir vėliau, jau iš-drąsinus, - K a u n a s. Iš tikrųjų, mes sausumos skautai, bent aš tai tikrai, pavydėjom jiems tų kelio-nių, bet buvom užsispyrę žemės ožiai ir sutarėme, kad miško skau-tybė, vis dėlto, geresnė. Taip ir likau ištikimas savo draugovei, nors visi mano gerieji draugai jau buvo brolio Vlado žinioje ir dėvėjo ilgas ir labai jau plačias jūreiviškas kelnes. Greičiausiai dėl to jie ir mokinių pasilinksminimuose pre-tenduodavo į rimtesnius šokėjus. Kaip gi ten bebūtų buvę, brolis Vladas juos laikė savo kietoje ran-koje, vertė būti labai tvarkingais

savo išore, pats visuomet būdamas geru pavyzdžiu. Vėliau brolių Vladą Ukmergėje mačiau artileristo uniformoje, kai buvo pašauktas atlikti karinę prievolę.

Keliai išsiskyrė labai ilgai lai-kui. Po daugelio metų, man jau Kanadoje pradėjus naują gyvenimą statyti, spaudoje sykį perskai-čiau žinutę, kad skautininkas Vla-das Rušas Kanados vakaruose organizuoja lietuvių skautus. Taip man ir vėl gyvai pasivaideno Šventosios krantai. Bet nemaniau, kad Albertos tyrlaukiuose jam kas išeitų su jūrų skautais. Netrukus po to susitikome Toronte, kai jis su šeima daugelio pavyzdžių kūrėsi labiausiai civilizuotame Kanados taške.

Ir štai - čia jau labai dažnai skau-tiškame judėjime susitikdavom. Jis eidavo visur tikra to žodžio prasme. Kai kurios mamos jo vengdavo, kitos tiesiog bijodavo, kai jis jas kalbindavo, prašydamas vaikus registruoti į skautų ar skaučių eiles. Ne kartą yra buvę, kad beveik per prievartą vaikas atitemptas į draugovę po pusmečio pasidarė aktyviausias skautas. Šalia vaikų žvejojimo jis uoliai pla-tindavo spaudą. "Skautų Aidas" jam yra buvęs geriausiu pasaulyje laikraščiu ir nebūtinai tuo metu, kai jis buvo jo administratoriumi. Bet kokie ryšiai iš centrų, bet koks platinimas jam būdavo patikėtas, ir jis tokį darbą mielai dirbo. Tai buvo savotiškas skautiškos dar-buotės agentas. Ir LSB Tiekimo skyrius, ir Džiamborės Fondas ir pagaliau paskutiniąsias savo gyve-nimo dienas turėtoji "Lietuviškoji Skautija" kaip į įgaliotinį Toronte atsirėmė ne vieną kartą.

Sventoji

Ir staiga š.m. sausio 21 d. jis su mumis išsiskyrė. Birželio 8 d. būtų šventės savo gyvenimo 60 mt. su-kaktį. Gimęs Bistrampolio dvare prie Panevėžio. Skautauti pradėjo 1928 mt. Nepr. Lietuvoje tarnavo viešojoje ir geležinkelių policijoje. Už veiklą apdovanotas Ordinu Už Nuopelnus, Lelijos ordinu, Kana-dos ilgametės tarnybos medaliu ir Šaulių Žvaigždės medaliu.

Jis nuėjo N A M O. Išėkis ra-mus, nes darei viską, ką geriausio galėjai daryti lietuviškai skautijai ir tėvynei.

Kai mes šią vasarą stovyklausi-me, jis gulės po žydinčia pieva šv. Jono lietuvių kapinėse, kuriose mirusių draugų rikiuotė vis didėja.

v.s. Č. Senkevčius

Dar tik prieš keletą metų latvių skautų stovykloje iš dešinės a.a. s. Vladas Rušas, latvių skautininkas, s.t. St. Kulbis, a.a. v.s. Stepas Kai-rys ir kiti latvių vadovai.

MANO SKILTIS

mugei, lapkričio mėn. aplankome seną karį - stengiamės būti naudingi.

Mūsų skilties šūkis - Margas kaip genys!

Lietuviai turi apie genį mišlių, priežodžių, trumpų pasakų.

Sakoma, kad genio dainelės yra:

Tak... tak... taku,
medį-plaku!

Čiaku, čiaku,
Viršum medžių kirsiu šaką!

Mišlės: Marga marginaitė šile pakabinta.

Juodas nedažytas, margas nerašytas.

KODĖL GENYS MARGAS

Betverdamas paukščius, Dievas išvirė visokių dažų ir pradėjo kiekvieną paukštį atskira spalva dažyti. Darbas jau buvo baigtas, visi paukščiai nudažyti, ir Dievas likusius dažus, kuriuos prieš tai sumaišė, norėjo išpilti. Bet tuo metu atskrido genys, kuris nežinia kodėl pasivėlavo, ir prašė Dievą, kad jį nudažytų. Pagailo Dievui genio, ir jisai nudažė genį likusių dažų mišiniu. Taip nudažytas genys ir liko margas.

Genys margas, pasaulis dar margsnis.

MARGAS

KAIP GENYS!

Mūsų skiltis - marga kaip genys. Ką tai reiškia?

Genys (woodpecker) turi juodų, baltų, raudonų plunksnų, o mūsų skiltis turi Vyta, Darių, du Tomus, Rimą ir Andrių.

Genys tiek vasarą, tiek žiemą miškuose dirba kaldamas medį. Tartum daktaras, genys kalena medį ir maitinasi vikšrais, iškrapštydamas juos iš medžio žievės ar medienos. Taip gydydamas medžius nuo kirminų, žmogui ir gamtai jis yra labai naudingas.

Mūsų skiltis kaip geniai kalti medžių negalime, bet atėjus pavasariui medelius sodiname, vasarą stovyklaujame, o žiemą mūsų užsiėmimai yra margi kaip genio plunksnos: Darius stato laivų modelius, Tomas ir Andrius renka pašto ženklus, Rimas piešia, Vytas ir Tomas sportuoja. Mes nešame vėliavą Vasario 16 minėjime, renkame aukas, dirbame Kaziuko

Žiema

**Visur šalta, visur balta,
Šiaurys vėjas pučia.
O, kaip linksma ir smagu
Tiems mažiems vaikučiams.**

**Vieni čiuožia su pačiūžom,
Kiti slidinėja,
O kitas būrys pakalnėj,
Sniego senį lipde.**

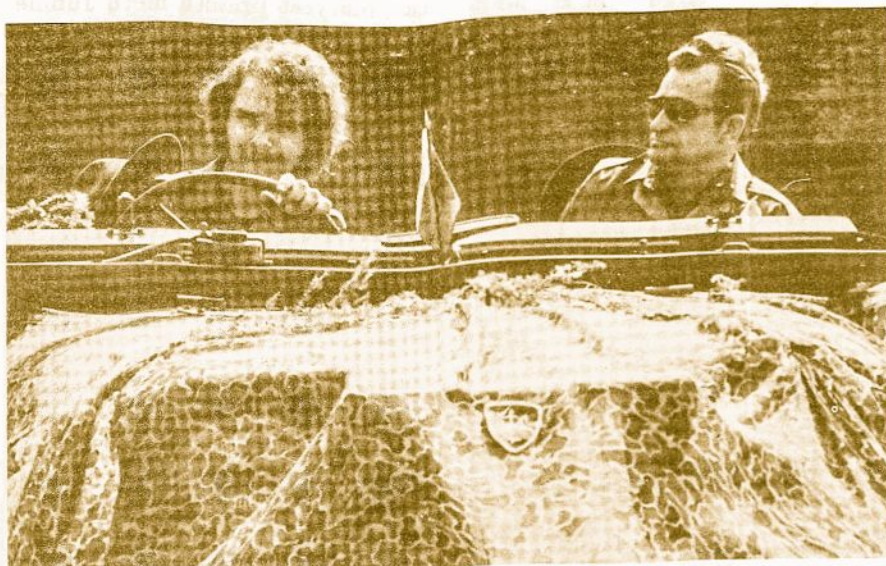

**Renata Bielskytė
"Dubysos" Jaun. sk. D-vė.
Kernavės tuntas - Čikaga**

**Tik paukštelis tas mažytis
Ant šakelės tupi,
Neberanda jis grūdelio.
Ar matai, vaikučiai?**

**Pabarstyk jam trupinėlių,
Kad jis linksmas būtų,
Pagloboki jį per žiemą,
Kad jis nepražūtų.**

KUO TU VARDU, MIŠKO BROLI?

...Užaugai tu, tapai kaip plienas tvirtas,

Lieknas kaip liepa, kietas kaip uola.

Tu supratai, kad Tau yra paskirta
Gint savo kraštą karžygio drąsa!

(Partizanų dainos žodžiai iš rinkinio "Laisvės kovų dainos", psl. 29).

Mažai suklystume, skautus ėmę vadinti miško, gamtos broliais, nes didžioji jų veiklos dalis - išsklavimas, stovyklavimas, patys įdomiausi žaidimai - tik miške vyksta.

Tačiau šis skautų būrelis savo vardą riša su mūsų laisvės kovotojais - partizanais, narsiai ir didvyriškai kovojusiais Lietuvos giriose, kai aplink, karo sukuryje, liepsnojo jų gimtosios sodybos, o visa Lietuva, nelaisvės grandinėmis surinkta, skaudžiai vaietojo. Tai buvo palyginti neseniai: šiemet sukanka 30 metų, kai tie jauni, tėvynę ir jos laisvę už viską labiau mylėję vyrai, miškų platybėse rado sau namus. Deja, jie ten ir liko amžinai, su

- *Važiukime sargybų patikrinti, - sako draugininkas s. J. Šalčiūnas.*

Lietuvos vardu lūpose...

Daug kuo nuo anų didvyrių skiriasi šie 13 Miško brolių, sudarančių "Miško brolių" draugovę "Lituanicos" tunte, Chicagoje: aplink nesiaučia piktas priešas, nėra pavojaus gyvybei, nereikia niekam priešintis. Reikia tik, kad jauna širdis savo tėvų žemę mylėtų ir mūsų laisvės kovotojų darbą idealizuotų.

Išikūrė ši "Miško brolių" draugovė 1971 m. rudenį. Jų visa veikla - sekimas to gyvenimo, kurį aprašo partizanas J. Daumantas savo

knygoje "Partizanai už geležinės uždangos", t.y. dainos, tradicijos, kovos žaidimai, drausmė, paslaptinumumas. Visi draugovės skautai - 15-21 m. amžiaus. Jų draugininkas - s. Juozas Šalčiūnas. Jų uniformos - su partizanų ženklų replikomis. Kiekvienas jų turi slapyvardį, kuriuo savo draugovėje tėra žinomas (taip jie vadinami įsakymuose arba atliekant pavestus uždavinius). Ant dešinėsios rankovės, ties pečiu, jie turi išsiuvinėtą žaliais siūlais šūkį: "Už tėvų žemę", o žemiau jo - savo slapyvardį, pvz., Uosis, Beržas, Kryžius, Kardas, Jovaras, Šerkšnas.

Jų globėja yra Sopulingoji Dievo Motina su septyniais kalavijais širdyje (taip ji vaizduojama drožinyje, ikeltame į medį jų pastovyklėje). Jaunieji broliai, skaitydami J. Daumanto knygą, į viską, kas ten aprašyta, labai įsijaučia, išgyvena. Bando išbūti vienumoje tam tikrą laiką - 2-3 dienas.

Rašo stovykloje yra įsiruošę sau atskirą stovyklavietę, į kurią galima patekti tik su draugininko specialiu leidimu arba užrištomis akimis. Taigi gyvena jie visiškoje slapybėje. Jų stovyklos - kopijos partizanų stovyklų, kuriose jie žai-

Tėvynės ilgesio mazgelis tėvų žemės prisiminimui...

džia kovos zaidimus, norėdami patirti ir išgyventi tuos momentus, kuriuos partizanai anuomet išgyveno. Žemėje yra išsikasę stalą, išgrindę jį medžiu. Patys verdasi valgyti. Planuoja pasistatyti lapines ir jose praleisti stovyklavimo laiką. Net ir bausmės vykdomos sekant karišką drausmę. Draugovė turi savo teisną, o kiekvienas gali turėti savo gynėją; kuriam nors broliui nusikaltus, visi bendru teismu nutaria - bausti jį ar išteisinti.

Turi savo taip vadinamą Miško brolių draugovės priesaiką. Ją duoda, išbuvęs draugovėje metus laiko ir įvykdžius visus reikalavimus.

Kiekvienas turi savo dailiai išpauštytą lazda su išdegintais joje įrašais, slapyvardžiu, svarbesnių įvykių datomis.

Kiekvienais metais, Kaziuko mugių metu, jie stropiai eina gaisro apsaugos prižiūrėtojų pareigas. Gi praėjusią vasarą Jubiliejinė stovykloje jie puikiai atliko tvarkdarių ir sargybinių pareigas visoj didžiulėj Beaumonto stovyklavietėj. Sutikęs žvalų ir tvarkingą Miško brolių stovyklos rajoną, mažai kas težinojo, kad jis tą naktį gal tik trumpam tebuvo sumerkęs akis. Tik visi matė, kaip drausmingai jie ėjo sargybą prie stovyklos vartų, tūkstančiais kartų vis pakeldami užkardą prie įvažiavimo į didįjį stovyklos vieškelį. Jei tekdamo snustelti ar, lietui lyjant, slėptis, tai tik čia pat, prie kelio pastatytose dviejose palapinėse. Prie šių palapinių dar galėdavai matyti šakomis apkašytą ir margu dengiamuoju brezentu pridengtą džypą (jeep'ą) - tai jų pačių išigytas ir susiremontuotas "vežimas".

Sausio mėn. Lituanicos tuntą 25 metų veiklos sukaktį minint, visa Miško brolių draugovė buvo apdovanota Pažangumo žymeniu. Tai bene pirmas toks atsitikimas tunto istorijoje.

Na, o sesės? Kaip jos įvertina Miško brolių veiklą, jų gyvenimo būdą, drausmingumą? Pakaktų tik paminėti tuos smalsius žvilgsnius,

Valio, kaklaraištį užrišus!

smingančius bežygiuojančių Miško brolių pusėn ar garsius plojimus, jiems atliekant pasirodymą, kai darniai jų dainuojamos dainos dar palydimos ir vikria lazdu mėtymo akrobatika.

Tačiau Jūsų korespondentę labiausiai sužavėjo vienas momen-

tas, matytas praeitų metų Jubiliejinė stovykloje, kai visa dvylika Miško brolių, susėdę aplink stalą valgykloje, vienam iš jų davus komandą, drausmingai sustojo, sukalbėjo maldą ir vėl visi kaip vienas sėdo valgyti. Tada (nors, prisipažinsiu, ir ilgai juos visur stebėjusi) jau nebetvėriau smalsumu sužinoti visų jų vardus (suprantama, slapyvardžius). Ką sužinojau - surašiau.

Kitą kartą papasakosiu kaip Miško broliai švenčia Kūčias, kaip jie praleidžia tą tylų, paslaptinę vakarą tik savo tarpe, baltutėlės gamtos apsupti...

Sesė Liepa

TAUTA TAU GRAŽŲ VARDĄ
SKYRĖ -
NEŽINOMU KARIU TAPAI!
GARBĖ PER AMŽIUS TAU,
DIDVYRI,
MIRTIM MUMS LAISVĘ
ATPIRKAI!

(Partizanų dainos žodžiai)

Ižodį didžiunoju saliktu gerbk!

RAIDYNU ATSAKYMAI

RAIDYNU ATSAKYMAI iš 7 pusl.

VENTPILISĖMVOKTY
KISANIDRAGILSIPN
APLK AUNSLRBMLKLP
SARNIUBVKEŁZIELA
YAYAIUIGEMEHJDR L
ŽYBRSURINKYLMAYA
ENMVAUSIAULIAIKN
VAVANSTMTNTYDNKG
ERPZUYOSIAULDISA
NVDRALNIAVUŠRAVM
ASYNKLAIPĖDASIP L
PSNIUMSYRUIRZRUL

PKŠLTOEGJXSBS
OFDSADOUIWAAA
ZCMAMALNPRLLT
NŠBGANDRASKKKN
AHĖELŽ(AŠAENYE
RCSIHUMTPKEGD
NITNR OUGODŽLI
MJZSKAUTĖUBAZ
WFNEKMIŠKASVE
LADSAM YKNALŠR
CESESEENIPALAP
GAIRELEŠPATŪR

VAIDUOKLIS

Buvo ankstyvas vakaras, kai mes pasiekėme Salem, Ma., nuo amžių žinomą raganų apgyventą miestą. Bostono skautai kaip tikri drąsuoliai, sustojo prie žolėmis apaugusio kelio, kuris vingiuodamas paslaptinai vedė prie senai apleisto namo. Prie vartų kabojo sukrypusi lenta, nusakanti: "Dvasių namas - už lankytojų saugumą neatsakome".

Temstančioje šviesoje namas atrodė vienišas ir paslaptingas. Mūsų drąsa pamačius toki vaizdą ėmė nykti. Bet išdrąsinę apsirūpinome elektros lemputėmis, boŃka kavos ir kaž kodėl paėmėm ritinį virvių. Pastebėjau, kad vienas iš skautų savo maldaknygę prisidėjo arčiau širdies.

Namas buvo labai senas ir skurdus; jis buvo pakėlęs nesuskaitomas audras, atūžiančias čia pat iš jūros. Durys, kurios dar kabėjo, vos tesilaikė; iš visų langų stiklai buvo kažin kada pašalinti ir dabar tik paslaptingi voratinkliai draikėsi rėmuose. Vietomis stogas ir grindys buvo giliai įlinkusios ir per skylės galėjome matyti žvaigždėtą

dangų. Šiandieną turi būti pilnas mėnulis...

Maži augalai buvo spėję prasi-veržti pro lentų plyšius, vietomis pamatų nebuvo ir namas atrodė lyg kabėtų ore. Balkono teliko tiek, kad vos mums pakako susispiesti. Įeinamos durys jau senokai dingusios. Mes tyliai susėdome pirmajame kambaryje, kiek galima arčiau durų... Buvo truputį nejauku, nes kiekvienas iš mūsų skendo savo mintyse arba, geriau sakant, įtemptai klausėsi. Mes stebėjome paskutinius vakaro šviesos žiburius, dingstančius už horizonto.

Buvome girdėję, kad mėnulio pilnaties metu iš to namo į jūrą sklinda morzės ženklų signalai ir nenutyla iki ryto.

Kartais, sakoma, telegramos būdavo duodamos grupėmis ir klausytojai įsitikino. Tai buvo skaičiais šifruotas laiškas. Mes gi nebuvome lengvatikiai ir į dvasias netikėjome, tačiau nejauki nuotai-ka kabėjo ore.

Po kiek laiko pradėjome jaustis drąsiau ir net išdrįsime tyliai kalbėtis. Laikas buvo apie vidurnaktį, kai staiga labai aiškiai išgirdome:

tap, tap, tap ir vėl tap... Kaž kas nejučiomis sušuko: "B". Garsas nutilo. Mes iš baimės kvapą sulaikę laukėme. Signalai vėl pasikartojo. Mes išskaitėme kelias raides. Kaž kas pastebėjo, kad labai sena nevikri ranka spaudžia telegrafo raktą...

Tyliai sutarę visi kartu staiga uždegėm šviesas ir apšvietėme visą kambarį. Ilgi šešėliai vaiduokliška skraidė mūsų šviesoje. Kaž kas baimingai ėmė šauktis Dievo pagalbos, kaž kas monotoniškai meldėsi...

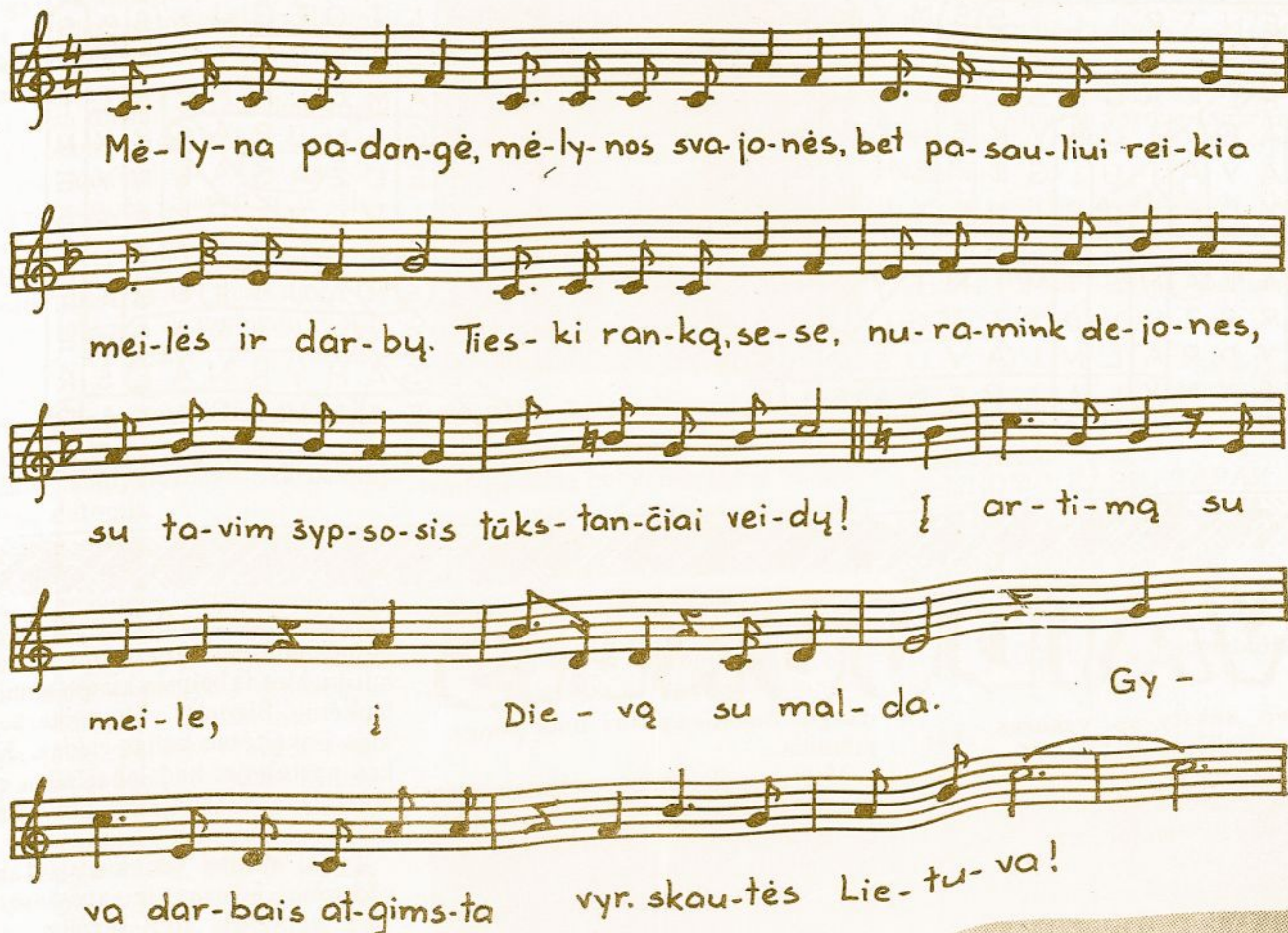
Šviesos nieko neparodė, bet truputį pataisė nuotaiką. Signalai vėl pasikartojo kitame kambaryje. Mes pradėjome medžioti tą garsą. Veikiai įsitikinome, kad signalai ėjo iš sienos vidaus ir tyliai naktį buvo labai aiškiai girdimi. Dvasia buvo kaž kur sienos viduryje. Pagaliau pagavome ir pačią dvasią. Medžio kirminas energingai gręžėsi į seną medieną ir galvos daužymu leido tuos paslaptinius ženklus. Šviesoje galėjome matyti jį besidarbuojantį. Už lango lijo žvarbus lietus, todėl, susiglaudę į sausą kampą, visi ramiai sumigo-me, palikdami vaiduoklį toliau darbuotis ir žmones gąsdinti.

vjs Myk. Manomaitis

Vyr. skautės daina

Žodžiai - N. Užubalienės

Muzika - G. Narienės

Mė-ly-na pa-dan-gė, mė-ly-nos sva-jo-nės, bet pa-sau-liui rei-kia
 mei-lės ir dār-bų. Ties-ki ran-ką, se-se, nu-ra-mink de-jo-nes,
 su ta-vim šyp-so-sis tūks-tan-čiai vei-dų! Į ar-ti-mą su
 mei-le, į Die-vą su mal-da. Gy -
 va dar-bais at-gims-ta vyr. skau-tės Lie-tu-va!

Mėlyna padangė, mėlynos svajonės,
 Bet pasauliui reikia meilės ir darbų.
 Tieski ranką, sese, nuramink dejones -
 Su tavim šypsosis tūkstančiai veidų!

Į artimą - su meile,
 Į Dievą - su malda -
 Gyva darbai atgimsta
 Vyr. skautės Lietuva!

Tyrą karštą ugnį garbino senoliai,
 Mūsų širdys dega Gabijos liepsna.
 Žmonija vyr. skautei - seserys ir broliai -
 Meilę, tiesų žodį nešame pas ją.

Didelis pasaulis, pilnas abejonių...
 Kad už Gėrį stosi, daugeliui netiks...
 Daug kelių į tamsą, daug gudrių vilionių,
 Bet vyresnė skautė žmogumi paliks.

LAUŽUI BLĖSTANT MAŠTĖM, KAD...

... Tapus vyr. skaute, jau galima pradėti įvertinti savo rolę visuomenėje ir gyvenime. Bet pirmiausia turime turėti aukštą moralę ir savigarbą. Nešiojant skautės vardą, reikia įrodyti savo, kaip žmogaus ir skautės, vertę.

Tarnavimas Dievui - tai pastangos Jį surasti - filosofuojant, nagrinėjant savo gyvenimo tikslą.

Būdamas lietuvaitės skautės, mes ir savo tėvynės gerovei dirbam. Juk galėjom skautavimą pradėti ir nuo amerikiečių "brownies". Žmogaus tautybė turi turėti jam didelės reikšmės ir į tai negalima atmetinai žiūrėti. Savo tėvynę reikia laikyti taip arti širdies, kaip ir mylimą giminę. Jei kelsi savo tautos vardą ir ją gerbsi, tai ir pats garbės užsipelnysi.

Tarnavimas artimui skautei turėtų būti ne naujiena, bet kiekvienos dienos reikalas. O kad gerojo darbelio artimo naudai atlikimas turėtų skautišką dvasiją, jis turi būti padaromas nelaukiant atlyginimo. Skleisdamos gėrį, mes ir kitus aplink save užkrečiam noru sekti mūsų pavyzdžiu. Tuo būdu mes prisidedame prie blogio ir tamsos naikavimo pasaulyje.

vyr.sk. sl. Guoda Jelionytė
"Kernavės" tuntas, Chicago

... Kai aš tapau paukštyte, visai nesupratau, kas yra skautai. Aš maniau, kad suėjusios mes visą laiką tik žaisim.

Kai gavau geltoną kaklaraištį, aš vis dar pilnai nesupratau, ką jis

reiškia. Aš vis galvojau, kad skautavimas yra tik žaidimai, draugavimas su draugėmis, sueigos sekmadieniais ir stovykla vasarą.

Dabar, būdama vyr. skaute, turiu rimtai pagalvoti ką skautavimas man reiškia. Aš manau, kad skautavimas yra labai svarbus kiekvienai mergaitei, nes jis pririša ją prie religijos, tėvynės, sustiprina artimo meilę. Ji supranta, kad negalima gyventi be artimo, ištikimo draugo, draugės. Dėl to žino, kad reikia užjausti, padėti tiems, kurie jų neturi.

Skautaudama mergaitė daugiau sužino apie savo tėvynę; kaip

svarbu yra ją mylėti ir savo gimtąją kalbą gerbti.

Skautavimas pamoko, kad tikėjimas į Dievą ir išpildymas religinės programos punktų sudaro svarbią dalį žmogaus gyvenime.

Vyr. skaute tapusi mergaitė nebežiūri tiek į kitus, nes jaučia kad kiti į ją žiūri, kad ji turi jaunesnėms sesėms rodyti gerą pavyzdį.

Kad būtų pasiruošusi lietuviškai veiklai, vyr. skautė turi būti gerai informuota ir aktyvi.

psl. Milda Petkutė
"Kernavės" tuntas

TUNTŲ VARDAI IR MES

Vokietijoje, Vasario 16-os Gimnazijoje, yra "Aušros" tuntas.

Australijoje, Sydney taip pat veikia "Aušros" tuntas.

Lietuvių kalbos žodynas aiškina, kad "Aušra" reiškia dienos pradžia - prašvitimą. Ūkininkas keliai beauštant, nes jo laukia darbai. Bet aušros jis nebijo, nes jo darbai žada gerą derlių. Per naktį miegoję, gyvuliai ir paukščiai pradeda judėti - jiems aušra reiškia pabudimą gyvenimui. Kadangi aušra yra surišta su saulės patekėjimu, ji taip pat daug kam primena šilumą ir džiaugsmą, užtat daugelio yra labai laukiama.

Pirmutinis lietuviškas laikraštis, ėjęs 1883-1886 m. Raginėje ir Tilžėje, buvo pavadintas "Aušra". Norėdami Lietuvą paversti Rusijos dalimi, rusai buvo griežtai uždraudę lietuviams rašyti ir skaityti lietuvių kalba. Laikraščio tikslas ir buvo pažadinti lietuvius iš miego, supažindinti juos su garsia Lietuvos praeitimi, stiprinti lietuvių kalbą. Iš viso buvo išleista 40 nu-

merių, sujungtų į 29 sąsiuvinius. Redaktorais buvo J. Basanavičius, J. Miškas, J. Šliūpas ir M. Jankus. Nors laikraštis teėjo tik tris metus, jis buvo labai svarbus, nes padarė pradžią kitiems laikraščiams ir išaugino žmonėse supratimą apie vienybės reikalingumą. Taip pat jis įrodė priešams, kad kraštas bunda. "Aušros" vardu vadinosi ir daug draugijų:

1881 Rygoje lietuvių dainų draugija,

1901 Čikagoje šalpos draugija, įsisteigusi padėti studijuojančiam lietuviškam jaunimui,

1905 Vilniuje knygoms leisti draugija,

1907 Londone Lietuvių draugija,

1911 Lietuvių draugija Charbi-
ne, Mandžiūrijoje,

1912 Lietuvių jaunimo organizacija.

Susipažinę su "Aušros" vardu, nebūkime tautos tinginiai ir miegaliai, bet žadinkime vieni kitus iš nutautėjimo miego.

R.F.

Vyr. skautės baigusios Clevelando Vysk. Valančiaus lituanistinę mokyklą. Iš k.: mok. S. Barzdukas, mok. O. Žilinskienė, L. Švarcaitė, R. Giedraitytė, D. Marcinkevičiūtė ir mok. s. A. Balašaitienė.

nuotr. V. Bacevičiaus

BRAZILIJOJE

Sausio 13-20 dienomis vyko lietuvių vaikų stovykla "Lapė", 55 km. nuo Sao Paulo miesto. Stovyklos metu ruošėsi įžodžiui šie kandidatai-ės: Aleknavičiūtė, Tereza; Bacevičiūtė, Beatriz; Bacevičius, Flavijus; Bareišytė, Marinei; Guzikauskaitė, Nilza ir Jurciukonytė, Rosana. Kadangi pasiruošimas dar nebuvo patenkinamas, tai nutarta padaryti tik pasižadėjimą, o po dviejų mėnesių leisti duoti įžodį.

Rašo "Lapės" stovyklautojai:

Brazilija
1974 m. sausio m. 18 d.

Brangūs JAV lietuviai
skautai ir skautės!

Jums rašome, norėdami papasakoti, kaip mes čia stovyklaujame. Pas mus sausio ir vasario mėnesiais yra pats vasaros įkarštis. Tuo laiku stovyklavome netoli Sao Paulo miesto, gražioje vėsioje vietoje ant kalno. Buvome apie 40 stovyklautojų, o mūsų vadovai buvo: Julijus Tijūnėlis buvo komendantas, Eugenija Bacevičienė - mergaičių vadovė; kitos dar vadovės buvo Tereza Aleknavičiūtė ir Sandra Saldytė. Visai stovyklai vadovavo kun. H. Šulcas.

Stovyklos programa buvo įdomi: kiekviena diena buvo kitokia, kaip pav.: Tėvynės diena, Draugystės diena, Karnavalo diena, Olimpijadų diena, Skautavimo ir pirmos pagalbos diena. Ypatingai smagu buvo iškylauti per džungles ir

Taip Ramutis Idika mato "Lapės" stovyklą: Vėlavų pakėlimas, šv. Mišios, stovyklautojų rankdarbiai, strėlės atremtos į altorių.

ieškoti visokių augalų mūsų darbeliams.

Vieną dieną turėjome pasiekti lapės urvą, bet nuvykę, po daug prakaito, užtikome tik didelių raudonų skruzdėlių... Dar staiga užėjo smarki liūtis: skubėjome visi namo, kur sugrįžome tiesiog išmaudyti lietaus.

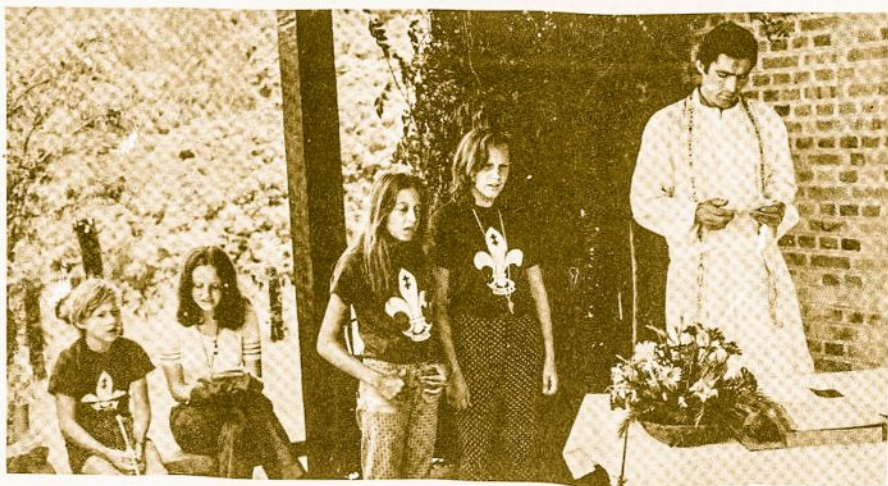
Labai mums patiko rankdarbiai:

berniukai iš "bambu" medžio pasidarė indėnų strėlių, kopijuodami Amazonijos indėnų strėles, kurių iš ten parvežė kun. Šulcas. Mergaitės iš augalų ir įvairių gėlių padarė visokių rinkinių bei paveikslų.

Linksmos stovyklos dienos labai greitai praėjo ir buvo liūdna po tokios smagios draugystės vėl išsiskirstyti.

O kaip jūs stovyklaujate? Laukiame jūsų laiškų, nes labai norėtume su jumis susirašinėti.

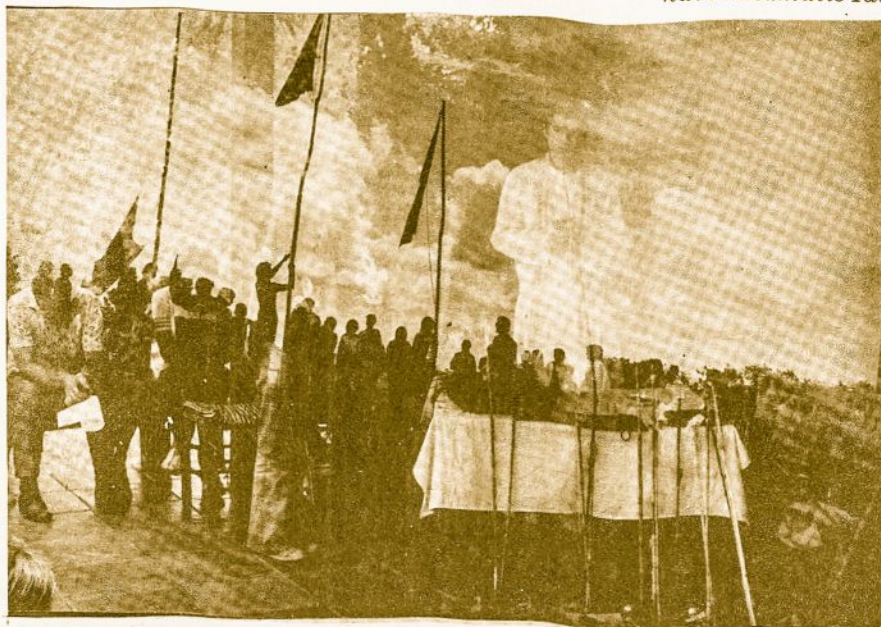
"Pelėdos" ir "Katytės",
"Lapės" stovykla 1974,
Brasil Cx. P. 4118
Sao Paulo, SP Brasil

Pamaldos "Lapės" stovykloje. Iš kairės: F. Bacevičius, S. Saldytė, M. Bareišytė, T. Aleknavičiūtė,

kun. H. Šulcas.

nuotr. Ramutis Idika

CHICAGOJE

Vasario 10 d. Jaunimo Centre buvo paminėta Akademinio Skautų Sąjūdžio 50-ties metų sukaktis.

Minėjimą pravedė fil. R. Korzonas, ps. t.n. V. Ruibytė, poezija puoštu žodžiu nusakė Sąjūdžio kelią penkiuose dešimtmečiuose. Gėlių rate stovinčias 5 žvakes uždegė atskirų laikotarpių atstovai: I - O. Ščiukaitė ir J. Dainauskas, II - S. Statkienė ir B. Kviklys, III - B. Kožicienė ir H. Stepaitis, IV - R. Bartuškienė ir R. Dirvonis ir V - L. Plepytė ir A. Markulis.

ASS tikslus ir siekimus savo kalboje iškėlė fil. V. Statkus. Fil. J. Dainauskui 70-tojo Gimtadienio proga, sueigos dalyviai sugiedojo "Ilgiausių Metų", sueiga baigta Lietuvos Himnu.

Vasario 24 d. Jaunimo Centre įvyko gausi Skautininkų-ių Ramovės sueiga. Gvildenti Sąjungos reikalai. Ypatingai dalyvių buvo pasisakyta už LSS-gos gryną lietuviš-

kumą ir nepriklausomumą nuo kitų sąjungų.

Kovo 3 d. Kaziuko mugė į Jaunimo Centrą sutraukė kelis tūkstančius žmonių. 5 mėnesius ruoštoji mugė praėjo su dideliu pasisekimu. Ypatingai čikagiečiams buvo malonu mugėje matyti s. G. Matonienę ir M. Kvedarienę iš Atlanto rajono, s-kus Lileikius ir Šarkas bei sesę T. Gaidelytę iš Omahos, v.s. S. Radzevičiūtę iš Clevelando.

Kovo 4 d. Chicagos visuomenė atsisveikino su poete, buv. Sesių VS Juoze Augustaityte-Vaičiūniene. Iš abiejų karsto pusių stovėjo skautininkės. Atsisveikinimą pravedė VSP s. I. Kerelienė. Skaučių Sesių ir VS-kės v.s. L. Milukienės vardu su velione atsisveikino buv. VS v.s. O. Zailskienė, Clevelando skautininkių vardu kalbėjo v.s. S. Radzevičiūtė, Brolių vardu šeimai ir Lietuvių Skaučių Sesių, netekusiai brangios narės, užuojautą pareiškė buv. VS v.s. V. Vijeikis. Keliolikos organi-

zacijų atstovai minėjo sesę Vaičiūnieneį gailėsčio pilnu žodžiu.

Kovo 5 d. šaltam lietui lyjant, šv. Kazimiero kapinėse Lietuvos vėliava uždengtą karstą iki duobės lydėjo šeima, draugai ir skautės.

Apeigoms baigiantis, p. J. Vaičiūnas, priėmęs karstą dengusią vėliavą, ją įteikė s. I. Kerelienei - Skaučių Sesių, kad lietuvaitės skautės iš praeities stiprybę semdamos, augtų ir klestėtų.

Glaudžiame sujungtų rankų skaučių rate, skambant "Ateina naktis", mūsų Vyriausios Sesės palaikai tyliai leidosi į žemę.

Mes džiaugiamės, dainuojame ir linksminam kitus. Kernavės skaučių tunto "Šešupės" paukštytės tradicinių Kūčių metu - iš kairės: J.

Jonušaitė, R. Grigolaitė, L. Černiauskaitė, R. Pliplytė, Ž. Lietuvinkaitė, L. Kosmonaitė ir R. Bartuškaitė.

Nuotr. A. Grigaičio

A.A. PS. R. JASELSKIO NETEKUS

Šviesi žvaigždutė nusirito
Į nematuotas platybes...

P. Vaičaitis

Metų pradžioje Sydnejuje pasklido žinia, kad Čikagoje, rugsėjo mėn., tragiškomis aplinkybėmis mirė a.a. ps. Ričardas Jaselskis, prieš keletą metų iš Sydnejaus persikėles į JAV, pas savo tėvus.

A.a. brolis Ričardas buvo gimęs 1929 m. gruodžio 20 d., Šiauliuose. Kaune lankė pradžios mokyklą ir gimnaziją. 1944 m. drauge su tėvais pasitraukė į vakarus - Vokietijon. Pasibaigus karui, 1946.I.16 įstojo skautu į Fuldos "Pilies" tunto DLK Kęstučio draugovę. Čia paskirtas jaun. skautų būrelio globėju, o vėliau tapo šios draugovės adjutantu.

Į skautų eiles įsijungė ir ką tik atvykęs į Australiją - Bathurst'o emigrantų stovyklos skautų "Lapinų" skiltin, 1949 m.

1953 m. kovo 3 d. įstojo į naujai suformuotą skautų vyčių Geležinio Vilko būrelį, kurio nariu jis išbuvo ilgus metus. 1953 m. Bankstown'e jis suorganizavo DLK Kęstučio skautų draugovę ir ilgesnį laiką jai vadovavo - iš pradžių kaip draugininkas, vėliau, kaip draugininko

pavadootojas bei instruktorius. Kadangi jis buvo linksmo, energingo, altruistinio būdo, jį ypač mėgo jaunesnieji. Tad jis dažnai matomas pas skautus ar bedirbąs su sk. vyčiais kandidatais. Labai mėgo stovyklauti ir kaip prityręs stovyklautojas buvo nuolatinis skautų stovyklų pareigūnas - nuo stovyklų viršininko iki virėjo, nes darbo jis niekad nesibaidė. Jis buvo ir vienas energingiausių, pirmųjų skautų stovyklavietės Ingleburn'e, N.S.W., išigijimo propagotojų. Mėgo rašinėti skautiškais klausimais, pasirašydamas "Genio" slapyvardžiu; daug jo reportažų atspausdinta "Mūsų Pastogėje" ir "Pėdsekyje".

Už darbą su skautiškais vienetais 1958 m. jis pakeltas į paskautininkio laipsnį.

Nors vėliau, gyvenimo sąlygų verčiamas, jis pasitraukė iš aktyvios skautiškos veiklos, tačiau ja visuomet domėjosi. Man lankantis praeitų metų gegužės mėnesį Čikagoje ir paskambinus jam, beveik vienas pirmųjų klausimų buvo: "Kaip laikosi Sydnejaus "Aušros" tuntas?"

A.a. broliui Ričardui - buvusiai "šviesiai žvaigždutei" Sydnejaus skautų gretose - į Amžinąją Stovyklą išvykus, liūdną sudie taria Sydnejaus skautai ir bičiuliai.

v.s. B.Ž.

sios vadovas s. kun. P. Butkus visus pakvietė maldai; skamba "Gul šiandieną jau ant šieno..." giesmė. Uždegama ties tuščia kėde stovinti žvakė, simbolizuojanti negalinčius Kūčiose dalyvauti - žuvusius bei mirusius sąjungos narius bei artimuosius. Po to, išodį davusieji nuo jos uždega savąsias žvakes ir nuo jų - visas stovinčias ant stalų. Prasideda kalėdinių plotkelių laužymas, ir linkėjimai ateinančių švenčių proga. Pradedami ragauti preskučiai... Tuntą sveikina Sydnejaus ALB Apylinkės valdybos pirm. p. Maksvytis, Australijos rajono vadas v.s. A. Jakštas ir tuntininkas s. B. Barkus, kuris tunto vardu išreiškia padėką tunto skautų tėvų komitetui, o ypač jo pirmininkei p. Aldonai Jablonskienei, suruošiantiems jau kelinti metai iš eilės tunto Kūčias, įėjusias į tunto tradicijų pyne, kurių metu kaip skautai-tės, taip skautų tėvai bei rėmėjai pasijaučia esą vienos didelės šeimos nariai.

Kūčiose dalyvavo virš 200 asmenų.

DVI SKAUDŽIOS MIRTYS TORONTE

Sausio 21 d. staiga mirė s. Vlasdas Rušas, žinomas Toronto skautų vadovas, buvęs "Rambyno" tunto adjutantas, "Skautų Aido" administratorius, Džiamborės Fondo ir tiekimo skyriaus ilgametis igaliotinis, skautiškos spaudos platintojas, vienas pirmųjų Romuvos organizatorių.

Sausio 29 d. mirė 78 m. sulaukęs teisių Dr. Martynas Anyzas, nepriklausomos Lietuvos diplomatas, Klaipėdos krašto veikėjas, spaudos darbuotojas. Toronto skautai prieš keletą metų padėjo išleisti jo parašytą stambų veikalą "Žymiosios Lietuvos Moterys".

AUŠRIEČIŲ KŪČIAS PRISIMINUS

Gruodžio 16 d. popietis. Šv. Joachimo parapijos salė Lidcombes priemiestyje (Sydney) sausakimša. Tunto skautų tėvų komiteto nariai, pirmininkės p. Aldonos Jablonskienės vadovaujami ir talkinami visos eilės kitų talkininkų, pluša prie stalų dengimo, prėskečių merkimo, kisielių ir kitų kalėdinių skanumynų ruošimo.

Tuo metu tuntas, s. Balio Barkaus ir s.v.v. sl. Rimo Milašo komanduojuamas, rikiuojasi kitame salės gale sueigai. Svečiai užpildę visą kitą dar laisvą salės dalį. Jų

tarpe - Rajono Vadas v.s. A. Jakštas, abu vadeivos - s. E. Laurinaitienė ir ps. V. Bukevičius, rajono dvasios vadovas s. kun. P. Butkus ir kt. rajono vadijos nariai.

Skamba įsakymai. "Ižodį didžiuoju saliotu gerbk!" - prie tunto vėliavos keli broliai-sesės duoda ižodį. Prisegami LSS pasižymėjimo ženklai: p. A. Sankauskienei, tunto nuolatinei rėmėjai-talkininkei - ordinas Už Nuopelnus su rėmėjos kaspinu ir v.s.v. sl. Rasai Blansjaar, vyr. skaučių vadovei - Tėvynės Dukros žymuo.

Pasibaigus sueigai svečiai ir tunto nariai sėdosi prie Kūčių stalų, ta proga gražiai papuoštų. Dva-

METINĖS AUSTRALIJOS RAJONO STOVYKLAS UŽBAIGUS

VILNIEČIAI STOVYKLAV
VARNABRASTĖJE

“Vilniaus” tunto (Adelaidėje) metinė stovykla, suruošta 1974.I.9-16 d.d., Mt. Crawford pušyne (rašytojo Pulgio Andriušio pavadiname “Varnabraste”), tenka skaičiuoti pasisekusia, nors dalyvavo labai mažas skaičius stovyklautojų (15). Stovyklos viršininku buvo ps. Vacys Ilgūnas, ūkio - ps. inž. Donatas Dunda, stovyklos adjutantė, sesių pastovyklės viršininkė ir mankštos instruktorė - t.n. pl. Aukšė Stankevičiūtė, vyriausia šeimininkė - p. Jadvyga Šerelienė.

Beveik visą stovyklavimo laiką oras buvo vėsus ir dažnai lynojo. Stovyklą atidarė stovyklos globėja, ASS rajono vadeivė fil. ps. dr. Janina Maželienė, palinkėdama įgyti daugiau skautiško patyrimo ir linksmai pastovyklauti. Ji taip pat atvežė ALB Moterų Sekcijos auką - \$15.00 stovyklos reikalams. Stovyklos metu buvo suruoštos 3 iškylas: 1) dienos metu lipimas į Mt. Crawford viršūnę, 2) naktinė, su žaidimais ir 3) prie apylinkėje esančių ežerų, naudojant skautiškus kelionės ženklus. Suruošti 3 gerai organizuoti ir skoningai praversti laužai, o paskutiniame įvyko net stovyklos gražuolės rinkimai, kuriuos laimėjo “panelė Danguolė” (sk. Robertas Vitkūnas). Į antrąjį laužą buvo atvykę svečių iš Adelaidės, o po laužo p. Šerelienė visus pavaišino žemuogėmis su grietine. Taip pat buvo atšvęsta sesių Sonios ir Kristinos gimtadieniai su ypatingai gražiu ir skaniu tortu.

Stovykloje buvo sudaryta egzaminų komisija iš ps. inž. D. Dundos ir t.n. pl. A. Stankevičiūtės. Plaukikės egzaminus išlaikė skautės Brigita Paul ir Sonia Fišerytė. Laužavedės egzaminus išlaikė sk. Brigita Paul ir sk. Diana Lazauskaitė. Tokiu būdu sesė Brigita tapo stovyklos pasididžiavimu, kadangi išlaikė net dviejų gan sunkių spe-

cialybių egzaminus. Pirmomis stovyklos dienomis buvo visų draugiškai susitarta stovykloje kalbėti tik lietuviškai ir kas panaudos nelietuvišką žodį, tas bus baudžiamas vieno cento bauda (skautininkai - po 5 centus)...

Sekmadienį sausio 13 d., buvo svečių diena. Svečių atvyko kelis kartus daugiau, negu stovykloje buvo stovyklautojų. 4 val. popiet tunto kapelionas, kun. A. Kazlauskas, MIC, atlaikė stovykloje šv. Mišias, o po to jam buvo įteiktas ordinas Už Nuopelnus su rėmėjo kaspinu. Žymenį įteikė v.s. V. Neverauskas, palinkėdamas sveikatos ir sėkmės darbuojantis Dievo, Tėvynės ir Žmonijos gerovei. Kun. A. Kazlauskas, padėkodamas pabrėžė, kad jis ir toliau, kiek sveikata leis, dirbs iš visos širdies skautybės labui.

Šia proga norėtusi pareikšti, kad kun. A. Kazlauskas nuopelnai lietuviškai skautijai yra labai dideli ir jis jau senai turėjo būti įvertintas, bet gal būt, dėl jo vienuoliško kuklumo, nebuvo laiku skautų vadovybės pastebėtas. Jis savo vaikystėje, 1922 m., įstojo į skautų organizaciją ir už poros metų vadovavo skilčiai ir pakeltas į paskilatininko laipsnį. Vokiečių okupacijos metais, 1942-44 m. laikotarpyje, jis ėjo Pogrindžio Skautų Brolijos vyr. kapeliono pareigas. Emigravęs į Angliją ten ėjo rajono dvasios

Prie paminklo skirta atžymėti lietuvių šimtmetį Clevelande, Vasario 16 proga, vėliavas kelia skautai ir skautės.

nuotr. Vl. Bacevičiaus

vadovo pareigas, o čia, Adelaidėje, nuo 1963 m. eina “Vilniaus” tunto kapeliono pareigas.

Kaip ir visose skautų stovyklose neapsieita be išdaigų - ši kartą daugiausiai nukentėjo stovyklos viršininko kepurė: vieną kartą ji buvo rasta ant vėliavos stiebo, kitą kartą - už stovyklos ribų, palaidota žemėje. Įtariamoms sesėms, kad, gal, keršydamos už griežtas sesių stovyklos lankymo taisykles, galėjo tai padaryti, bet nėra pakankamai įrodymų.

A.L.Ž

SVEIKINAME

Širdingi sveikinimai “Skautų Aidui” iš “Aušros” stovyklos Ingleburne.

Tai metinė “Aušros” tunto Sydneyje stovykla (1974-1-3 - 13), kurioje dalyvauja apie 70 skautų ir skaučių.

Budėkime!

s. Balys Barkus

PO AUSTRALIJOS RAJONĄ PASIŽVALGIUS

SYDNEY

Už buvusį tunto vadovą, a.a. ps. Ričardą Jaselskį, tragiškai mirusį JAV, vasario 10 d. Lidcombo parapijos bažnyčioje atlaikytose Mišiose dalyvavo visas Sydnejaus "Aušros" tuntas ir LSS Australijos rajono vadijos nariai.

Sydnejaus "Aušros" tuntas stovyklavo Ingleburn'e, N.S.W., sausio m. 3-12 d.d. Stovyklai vadovavo s.v. Jeronimas Belkus. Dalyvių apie 70. Stovykla, pasižymėjusi labai gražiu susitvarkymu bei drausme, buvo varginama nuolatinio lietaus.

Labai nepalankiam orui neleidus užbaigti stovyklos, jos uždarymas atliktas tunto sueigos metu, sausio 10 d., po pamaldų susirinkus į šv. Jochimo salę. Ją užpildė 75 skautai-tės, rajono vadijos nariai ir gausus būrys svečių.

Stovyklautojai - kuriems lietus per visą stovyklavimo laiką mažai teleido iškišti nosis iš palapinių - turėjo daug laiko pasiruošti specialybėms, patyrimo laipsniams ir t.t. Pirmos pagalbos specialybės egzaminus išlaikė 8, auklės - 9, plaukikės - 1, šeimininkės - 8, sveatingos skautės - 7, dainininkės - 4. Į skautų III patyrimo laipsnį pasiruošė 6 broliai; dalis jų tunto sueigoje davė įžodį. Į I-mą patyrimo laipsnį egzaminus išlaikė 4 broliai.

Tunto sueigos metu į vyresniškumo laipsnius buvo pakelti: į paskiltininkės laipsnį - Rita Barkutė, Teresė Daubaraitė, Audronė Stašionytė, Audrutė Šlyterytė; paskiltininko - s.v. Antanas Mikutavičius ir Vytautas Šatkauskas; skiltininko - s.v. pl. Gediminas Sauka, s.v. pl. Viktoras Šlyteris, s.v. pl. Česlovas Kapočius ir s.v. pl. Darius Gečiauskas; į vyr. skiltininko - s.v. Jeronimas Belkus, Sk. Vyčių Geležinio Vilko Būrelio vadas ir buvęs stovyklos viršininkas.

Egzilų skautų stovykloje, įvykusioje sausio 26-28 d.d., Ingleburne, N.S.W., tarptautinėse skilčių varžybose lietuvių skautų skiltis laimėjo I-mą vietą, parsinešdamos gražiąją varžybų gairę. S.v. Tomas Jablonskis egzilų vadovybės apdovanotas auksiniu "Community" ženklu, o lietuvių atstovė prie Egzilų Skautų S-gos, v.s.v. sl. Eglė Žižytė bronziniu Draugystės medaliu.

Vasario 9 d. Sydnejaus senieji vyčiai suruošė "atsisveikinimo" vakarą broliui, ps. Romui Cibui, o vasario 16 d. jų didelis būrys dalyvavo jo vestuvėse (pasirodo, likimas neaplenkia nei vieno!). Daug inkėjų tau, Romai, ir poniai, žengiant į vedybinį gyvenimą!

ADELAIDE

1973.10.20 d. įvykusios Sk. Vyčių

Lapės stovykloje iš k. F. Bacevičius, N. Guzikauskaitė, B. Bacevičiūtė, R. Jurciukonytė, M. Bareišytė, T. Aleknavičiūtė.

nuotr. R. Idika

Šarūno būrelio naktinės išskylos metu vyčio įžodį davė Jonas Mokinūnas ir Edvardas Brazauskas.

1973.10.21 d. įvykusioje tunto sueigoje Romas M. K. Kalikas davė skauto įžodį, Jonas Lenigas - vilkiuko ir Milda Staugaitė - skautės įžodžius. Sueigos metu v.s. sl. Birutė Mikužienė pakelta į vyr. skiltininkės laipsnį, o v.s. pl. Aukse Stankevičiūtei pareikštas viešas pagyrimas už gerai ir kruopščiai suorganizuotą vyr. skaučių-sk. vyčių stovyklą. P. J. Pyragius įteikė savo asmenišką dovaną paukštyčių ir vilkiukų būreliams - po gairėlę, linkėdamas saugoti ir gerbti lietuviškas-skautiškas tradicijas. Jam buvo sušukta tris kartus "valio"!

Paukštyčių būrelio vadovės pareigas perėmė v.s. pl. Aukse Stankevičiūtė. Būrelį globoja ps. Marija Neverauskienė. Skaučių "Birutės" draugovei vadovauja v.s. sl. Rūta Bielskytė. Vyr. skaučių būrelio vadovavimą vėl perėmė v.s.v. sl. Birutė Mikužienė.

Skautų draugovė, vadovaujama s.v. sl. Vyto Neverausko, pasirinko Mindaugo vardą. Draugovės adjutantu patvirtintas s.v. Jonas Mokinūnas. Į draugovę, kaip skiltis, inkorporuotas vilkiukų būrelis, vadovaujamas Tado Gurskio. Pirmoji draugovės skiltis, vadovaujama pl. Algio Strauko, pasirinko sau Erelių vardą.

Sausio 25 d. vienoje Adelaidės ligoninių mirė ps. Jonas Vildžius, buvęs Adelaidės "Žalgirio" tunto tuntininkas 1950-52 m. "Vilniaus" tuntas, a.a. brolio Jono Vildžiaus pagerbimui vasario 17 d. paskelbė tunto gedulo dieną.

Vasario 3 d. vykusios tunto sueigos metu "Pažangumo" žymuo įteiktas pl. Tadiui Gurskiui už suorganizavimą ir sėkmingą vadovavimą vilkiukų būreliui. T.n. pl. Aukse Stankevičiūtė, už pavyzdinę pavestų pareigų atlikimą, pa-

kelta į skiltininkės laipsnį.

Tuojuo po Kalėdų, apie 16 mylių nuo Adelaidės, įvyko didžiulė X-ji Australijos Skautų Džiamborė, kurioje dalyvavo apie 12,000 skautų iš Australijos ir kitų kraštų. Gruodžio 30 d. joje lankėsi "Vilniaus" tunto tuntininkas, ps. Vacys Ilgūnas, lydimas trijų sesių. Jų žodžiais: "Nors Džiamborė buvo milžiniška ir gerai organizuota, bet mūsų stovyklos yra daug jaunesnės!"

Geelong'o, Vic., "Šatrijos" tunto stovykla įvykusi sausio 5-15 d.d., apie 5 mylias nuo Geelong'o esančio upelio krantuose. Stovyklavę apie 30 stovyklautojų. Detalių ir čia trūksta - rašykit, broliai, sesės!..

Sausio 20 d. brolių Žalių sodelyje, Šiaurės Bankstowne, įvyko Sydnejaus "Aušros" tunto vyr. skaučių "Šatrijos Raganos" būrelio sueiga. Sueigoje, vestoje būrelio vadovės v.s.v. sl. Rasos Blansjaar, dalyvavo 12 sesių.

Sueigos metu pasitarta einamaisiais reikalais, egzilų skautas - instruktorius demonstravo mazgus. Vėliau, medžių pavėsyje, kavutės metu padainuota bei pasikalbėta.

Vyr. skaučių Šatrijos Raganos būrelis rugpiūčio m. 26 d. suruošė labai įdomią sueigą, kurioje dalyvavo 13 ar 14 vyr. sesių. Sueigos metų p. J. Viliūnienė skaitė labai įdomią paskaitą apie lietuvių tautinius papročius.

MELBOURNE

Ilgamečiam "Džiugo" tunto tuntininkui s. Vladui Stasiliūnui iš pareigų pasitraukus, naujuoju tuntininku paskirtas s.v.v. sl. Narcizas Ramanauskas.

A.L.Ž.

DŽIUGO" TUNTAS (MELBOURNE) STOVYKLAUJA

"Džiugo" tunto metinė stovykla vyko sausio 3-12 d.d. prie Yarros upės, netoli Wonga Park miestelio, Viktorijoje. Stovykla pavadinta "Žaibo" vardu ir suskirstyta į 8 pa-

stovykles - paukštyčių, vilkiukų, skautų, skaučių, vyčių, vyresnių skaučių, jūrų skautų ir jūrų budžių. Iš viso stovyklavo 86 skautai-tės, o savaitgaliais gerokai virš 100.

Stovyklai vadovavo s. V. Adomavičius, jo pavaduotoja - s. D. Čižauskienė, adjutantas - j.b. A. Gružauskas, berniukų pastovyklės viršininkas - s.v. J. Sadauskas, mergaičių - v.sk. R. Milvydaitė.

Stovykla prasidėjo sausio 3 d. ryte, kai tėveliai pradėjo suvežti skautus į stovyklą. Po registracijos, skautai užsiregistravo ir stovyklos viršininkas tarė porą žodžių apie stovyklos tvarką ir drausmę, drauge nurodydamas, kur statyti palapines. Visą pirmą dieną praleidome įsikūrimo darbams.

Vėliau, kiekvieną dieną buvo pravedami užsiėmimai - dainavimas ir skautamokslis priešpie, o popiet patyrimo laipsnių ruošimas. Užsiėmimai mergaitėms buvo pravedti rankdarbių "ekspertų": jos buvo padalintos į dvi grupes ir mokėsi juostų audimo, mezgimo kabliuku, virvių pynimo, lėlių darymo ir paveikslų spausdinimo ant medžiagos. Iš stovykloje padarytų rankdarbių svečių dieną salėje buvo suruošta parodėlė.

Berniukų programa buvo daugiau surišta su pionerija - jie pastatė stovyklos vartus, plaustą plaukioti upe ir kitus stovyklos įrengimus.

Po užsiėmimų sekė dainavimas. Išmokome septynias naujas dainas, kurių niekas kitas Australijoje nėra dainavę ir prisiminėm daug

senų ir naujesnių dainų. Po dainavimo sekė skautamokslis. Tai valanda laiko, per kurią skautai-ės, teoretiškai ir praktiškai mokėsi skautauti: pav., palapinių statymo, mazgų, pirmosios pagalbos, Lietuvos geografijos ir istorijos, aukščio, pločio, upės greičio ir t.t. matavimo, lietuvių spaudos ir morzės. Baigiantis stovyklai žinios buvo patikrintos - rezultatai buvo labai geri.

Popiet skautai turėjo laiko atsi-gauti nuo mokslo - pasimaudyti, pažaisiti tinklinį ar pamiegoti.

Dienotvarkėje buvo paskirtas laikas iškylai, sporto dienai, mergaitėms - grožio pamokai, pašnekesiams ir skilčių užsiėmimams.

Valgio metu girdėjosi lietuviška muzika, kuri per garsiakalbius ėjo per visą stovyklą, kol vienas kaimynų parodė nepasitenkinimo "miesto garsais" ir mūsų lietuvišką radijo stotį teko uždaryti iki paskutinio vakaro, kai šokiams vėl girdėjosi linksma muzika.

Los Angeles skautai patys pirmieji atskridę į Jubiliejinę Stovyklą Beaumont, Ohio. Čia turėjo progos pirmą kartą susitikti su v.s. Petru Jurgėla, kuris 1918 m. lapkričio mėn. Vilniuje įsteigė pirmąją lietuvių skautų skiltį.

Stovi iš kairės: Paulius Nefas, Dariaus ir Girėno dr. vės draugin. Algis Mikuckis, Julius Žukas, v.s. Petras Jurgėla, Vytenis Vilkas ir Aras Grinius.

Nuotrauka V. Kizlaičio

